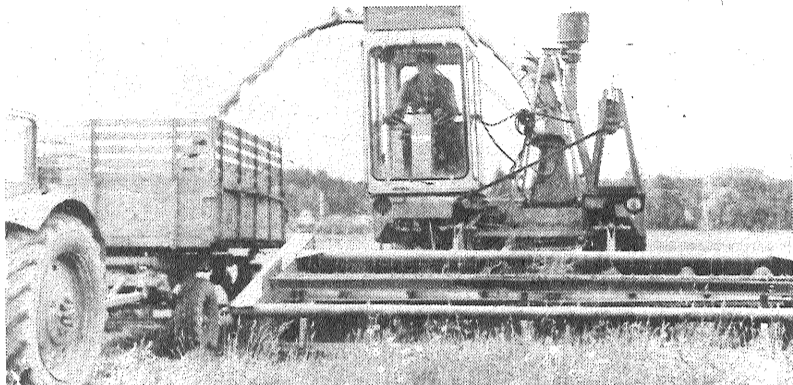

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPŠ
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 70 (5764)
14.
JUNIJS
OTRDIENA
1988. GADS
Maksā 3 kap.

LOPBARĪBAS SAGATAVOSANA — VISU RŪPE

Kavēties nedrīkst

Lopbarības sagatavošanu vienīgi no pirmajiem rajonā uzsāka kolhoza «Sarkanā ausma» laudis. Tūrumos izgāja plāvēji, zaļās masas pievedēji. Divās tvertņēs (pie Gačevsku un Slastenietā fermām) viņi sāka likt skābarību.

Kopā ar kolhoza «Sarkanā ausma» sēklkopības agronomi Valentīnu Anspoku (viņa šobrīd aizvieto galveno agronomu) tikāmies ar mehanizatoriem Jāni Irbi, Jāni Pastaru un Aleksandru Madelānu, kuri ar kāpurķēžu traktoriem beidza blietēt skābarības masu. Pirmajā ražošanas iecirknī Irbe un Pastars strādā dienā, bet Madelāns — naktī. Šiem vīriem uzticēta liela atbildība, jo no viņu veikuma atkarīga skābarības kvalitāte. Katrā tvertnē ziemai būs iekonservētas vismaz 600 tonnas lopbarības.

Agronome ir apmierināta — vīri uzticību attaisno. Lieti noder pieredze. Jānis Irbe par me-

hanizatoru strādā kopš 1968. gada, Jānis Pastars — kopš 1973. gada. Arī Aleksandrs Madelāns šovasar skābarību blietē ne pirmo sezonu.

Mehanizatori ne bez lepnuma sacīja: «Sogad skābarībai jābūt kvalitatīvai».

Darbs labi sokas arī zaļās masas pievedējiem E. Afanasjevam, R. Vaivodam, J. Muizniekam, plāvējam A. Svaļbam, kā arī A. Skutelim, kurš strādā ar zāles smalcinātāju.

Pirmā ražošanas iecirkņa priekšnieks Zenons Skutelis ir pieredzējis zemkopis un darbu organizators. Iepazīnis gan pārlieku lietainas, gan ļoti sausas vasaras. Viņš saka: kārtīgs lietutiņš tagad būtu isti vietā. («Sarkanajā ausmā» iepriekšējā nedēļā nebija nolijusi ne lāse.) Tad kamolžāle un ābolīņš pastieptos garumā, un zāles raža būtu lielāka. Tomēr pārāk gaidīt arī nevar, jo, kā teica iecirkņa priekšnieks, nav ko izaugušo saulē «cepināt». Jāplauj. Un ik dienas iecirknī nopļauj vismaz 10 hektārus zālāju.

Lai lopbarības sagatavošanā cilvēkus rosinātu strādāt centīgi un kvalitatīvi, aostiprināts nolikums par prēmēšanu. Kārtīgus darba darītājus kolhoza «Sarkanā ausma» nekad nav aizmirsuši pienācīgi uzteikt un viņiem paldies pasacīt.

A. VELDRE

ATTELOS:

◆ mehanizatori (no kreisās) Jānis Irbe, Aleksandrs Madelāns un Jānis Pastars;

◆ pārsniedzot izstrādes normas, ar zāles plāvēju E-301 strādā mehanizators Ēriks Mažulčiks (attēls kreisajā pusē).
J. SILICKA foto

Ievēriņai!

Tuvojas siena laiks. Tāpēc jau šodien jāsavēd kārtībā visi siena šķūņi: jāsalabo durvis, jāizvāc pērnā siena atliekas, ap šķūņi jānopļauj zāle; jāpārbauda un, ja vajadzīgs, jāizremontē ventilatori siena maksimālai pēcizvēšanai un visa elektroiekārta, jāpārūpējas par zibens-

novadēju uzstādīšanu, pirmās nepieciešamības ugunsgrēku dzēsšanas līdzekļiem un ūdensapgādi, mašīnām un traktoriem jāierīko dzirksteļu slāpētāji. Tāpat jāinstruē cilvēki, jāiegādājas (kas to vēl nav izdarījuši) mērīšanas ierīces un termotauti, lai varētu kontrolēt siena mitruma pakāpi un temperatūru, jānorīko personas kas atbildētu par jaunā siena saglabāšanu. Tas viss novērsīs siena zudumus ugunsgrēkos.

Pārskats

par lopbarības sagatavošanas gaitu rajona saimniecībās līdz 13. jūnijam (pēc rajona agrorūpnieciskās apvienības dispečerdienesta ziņām)

Saimniecība	Sagatavots lopbarības vienības (procentos no plāna)	Sagatavots siena (procentos)	Noblaists (procentos)
«Sarkanā ausma»	18	1	26
«Vārkava»	8	—	8
«Silukalns»	7	—	3
K. Marksa	6	2	27
Raiņa	6	—	16
«Krasnij Oktjabrj»	5	6	19
Rudzātu p. s.	4	1	5
Leņina	4	—	6
Kirova	4	—	6
Oškaina	1	3	4
«Rīts»	1	2	8
Aglonas p. s.	1	—	12
«Dubna»	—	1	2
Dzeržinska	—	1	8
Suvorova	—	—	9
«Zelta vārpa»	—	—	8
«Nākotne»	—	—	4
M. Gorkija	—	—	4
Rušonas p. s.	—	—	2
«Dzintars»	—	—	—
RAJONĀ	4	1	9

Lopbarības sagatavošana rajona saimniecībās pamazām uzņem tempu. Līdz vakardienai rajonā kopumā bija jau uzkrātas 300 tonnas siena, 1834 tonnas skābsiena, nepilnas 90 tonnas zāles miltu un 3772 tonnas skābarības.

Kā redzams no pārskata, visvairāk lopbarības, rēķinot barības vienības, sagatavots kolhoza «Sarkanā ausma». Šinī saimniecībā patlaban sarūpē gan sienu (sagatavotas 18 tonnas), gan skābsienu (686 tonnas), gan zāles miltus (2,5 tonnas), gan skābarību (1145 tonnas).

Līdz vakardienai sienu rajonā gatavoja deviņas, skābsienu — sešas, zāles miltus — trijās, skābarību — sešās saimniecībās.

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govs lūnija 1 dekādē (tkg)	+ salīdz. ar iepriekšējo dekādi (tkg)	+ salīdz. ar to pašu laiku 1987. g. (tkg)
«Krasnij Oktjabrj»	19,6	+0,2	+0,1
Leņina	17,0	—	+1,7
Dzeržinska	15,2	+0,3	+0,5
«Sarkanā ausma»	15,2	-0,6	-0,6
Kirova	14,3	-0,2	+0,7
Rušonas p. s.	13,7	—	—
Oškaina	13,4	+0,3	+1,0
«Zelta vārpa»	13,4	+0,3	—
Raiņa	13,2	—	-2,0
M. Gorkija	13,2	-0,3	+1,1
«Nākotne»	13,0	+0,5	+0,7
«Rīts»	13,0	+0,3	-0,1
Suvorova	12,7	-0,1	+0,9
«Dzintars»	12,6	+0,7	+0,8
K. Marksa	12,3	+0,2	+0,6
«Silukalns»	11,8	—	+0,1
«Vārkava»	11,6	+0,5	-0,8
Aglonas p. s.	11,4	+0,3	-0,7
Rudzātu p. s.	11,0	-0,1	-2,0
«Dubna»	10,4	+0,2	-1,1
RAJONĀ	13,7	+0,1	+0,1

Kā sagaidījām darba vasaru?

◆ Jau trešo nedēļu rajona saimniecībās un rūpniecības uzņēmumos ir čaki palīgi — vispārīzglītojošo skolu skolēni, LOTOS vienību dalībnieki.

Sogad rajonā ir izveidotas 26 vienības. Jūnijā darbu uzsāka 18. To vidū ir divas Daugavpils 11. vidusskolas vienības, kas strādā M. Gorkija un K. Marksa kolhozos.

Darbam vasarā rajona skolēni gatavojās jau sen. Lielākā daļa vienību tika formētas februārī un martā. Biju klāt Preiļu 1. vidusskolas skolēnu kopsapulcē, kad bija runa par viņu darbu vasarā. Ar gandarījumu var atzīmēt, ka skolu jaunatne ir kļuvusi daudz patstāvīgāka, domājošāka. Prieks bija redzēt, kā skolēni izteica savas domas par vienību formēšanu, kā aizstāvēja savas idejas.

Arī Līvānu 1. vidusskolas skolēni nopietni domāja par darbu vasarā. Desmito klašu audzēkņu kopīgā sapulcē tika izvērtēti visi «par» un «pret». Arī komandieri no skolotāju vidus skolēni izvēlējās paši.

Patikami, ka, domājot par darbu un atpūtu vasarā, abas Līvānu vidusskolas nonāca pie domas, ka jāizveido kopīgas abu skolu skolēnu vienības. Šobrīd Oškaina kolhoza strādā vienība «Cīrulītis», bet jūlijā ieradīsies vienība «Družba», kuru sastāvā ir Līvānu 1. un Līvānu 2. vidusskolas skolēni.

Aprīlī un maijā vienību dalībnieki iepazinās ar tām saimniecībām un uzņēmumiem, kuros strādās vasarā. Kopīgi vakarī bija K. Marksa kolhoza komjauniešiem un Preiļu 1. vidusskolas skolēniem, Līvānu stikla fabrikas un Līvānu 1. un Līvānu 2. vidusskolas jauniešiem. Līvānu eksperimentālās kokneses konstrukciju rūpniecības komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs Juris Lorekts tikās ar Līvānu 2. vidusskolas audzēkņiem, stāstīja par savu rūpniecību, par to, kādu palīdzību uzņēmums gaida no skolēniem.

Protams, darbam vasarā skolas gatavojās, ne tikai rīkojot draudzības vakarus un tikšanās. Bija arī konkrēta palīdzība rajona saimniecībām. Akmeņu novākšanas un meža stādīšanas talkās uz rajona saimniecībām devās Preiļu 1. un Preiļu 2. vidusskolas skolēni. Līvānu skolu pionieri un komjaunieši rīkoja Daugavas krastu sakopšanas tal-

kas, turklāt Līvānu 1. vidusskolas skolēni paši griezās pie Līvānu uzņēmumiem un organizācijām ar alcinājumu sakārtot Daugavas krastus.

Taču ne viss ritēja tā, kā būtu vēlams. Tā arī nespējām atrast uzņēmumu vai saimniecību, kurai būtu vajadzīga Preiļu 1. un Preiļu 2. vidusskolas piekto klašu skolēnu kopīgi izveidotās vienības palīdzība. Izbrīnu rada Kirova kolhoza attieksme pret skolēnu darbu un atpūtas vienību. Aprīlī saimniecība ar Preiļu 1. vidusskolas mini LOTOSu «Sprīdītis» noslēdza līgumu par biešu ravēšanu, kurā apņēmās nodrošināt darbu, taču 31. maijā no saimniecības piezvanīja uz komjaunatnes rajona komiteju, lai pateiktu, ka skolēni kolhozam vairāk nav vajadzīgi. Droši vien liela būtu sesto klašu audzēkņu vilšanās un nesaprašana par saimniecības rīcību, ja ātri nebūtu atsaukusies Rudzātu padomju saimniecība un piedāvājusi darbu.

Ja mēs vēlamies skolēnus izaudzināt par īstiem savas zemes saimniekiem, tad laikam gantāk nenopietna attieksme pret skolēnu darbu apvienībām nedrīkstētu būt.

Par labu sagatavošanos darbam komjaunatnes rajona komitejas Goda rakstus saņēma Līvānu 1. un Līvānu 2. vidusskolas apvienotās vienības «Cīrulītis» un «Družba», Līvānu 2. vidusskolas vienības «Raduga» un «Jantarik», Preiļu 2. vidusskolas vienības «Kostjor», «Briģantina» un «EHO-88». Preiļu 1. vidusskolas vienības «Dzirkstele» un «Skudriņa».

Gribas atzīmēt vienību «EHO-88» (Eksperimentālaj Hozrasčotnij Otrjad). Vienība veiks biešu divreizēju ravēšanu un novākšanu. Saimniecība ar skolēniem norēķināsies pēc galarezultāta, atkarībā no biešu ražas. Domāju, ka tādā veidā visciešāk kopā savijas gan saimniecības, gan skolēnu intereses.

LOTOSu vasaru gaidot, ir padarīts daudz, taču galvenais darbs vēl priekšā. Vasara tikko sākusies.

A. STAUZS,
komjaunatnes rajona komitejas sekretārs

Sienas preses izdevumu skate

Piektdien rajona izpildkomitejas iekšlietu nodaļā notika sienas preses izdevumu skate, kurā ar sienas avīzēm, fotoavīzēm un «Kaujas lapiņām» piedalījās Daugavpils pilsētas un rajona, Krāslavas, Preiļu, Rēzeknes, Jēkabpils un Madonas rajonu iekšlietu nodaļu pārstāvji.

Zūrijas visaugstāko novērtējumu izpelnījās Krāslavas rajona iekšlietu nodaļas sienas avīze «Dzeržinskietis». Uz citu sienas avīžu tona tā krasi izcēlās ar pārdomāto māksliniecisko noformējumu, materiālu pasniegšanas interesantu manieri, ilustrācijām, kā arī ar pašu galveno saturu. Krāslavieši savu sienas avīzi

veiksmīgi izmanto, lai regulāri iepazīstinātu ar visu aktuālo, kas notiek kolektīvā. Veiksmīgas bija arī viņu veidotās fotoavīzes un «Kaujas lapiņas». Krāslaviešiem — pelnīta un neapstrīdama pirmā vieta.

Otrās vietas sienas preses izdevumu skatē piešķirtas Daugavpils pilsētas un Preiļu rajona iekšlietu nodaļām, bet trešās vietas — Daugavpils un Madonas rajonu nodaļām.

Godalgoto vietu ieguvēji saņēma republikas iekšlietu ministrijas Diplomus.

P. STRAUS

Ādažnieki sadarbojas ar dienvidslāviem

Agrofirma «Ādaži» atvērts jauns grillbārs picērija, kas izbūvēta kopīgi ar Dienvidslāvijas firmu «Smelt» 45 dienās. Apmeklētājiem tur plašā izvēlē piedāvā aukstās un karstās uzkošanas — piecu veidu picas, grillvistas, grauzdētas sviestmaizes, saldējumu un atspirdzinošus dzērienus.

Daudzas ēdienus agrofirma pavāri gatavo pēc dienvidslāvu virtuves receptēm, ko viņiem

iemācījis firmas «Smelt» pārstāvis Milans Močniks.

49 procentus no picērijas būvei izlietotās summas veido agrofirma «Ādaži» darbaļaužu paju iemaksas.

Tagad ar tādiem pašiem savstarpēji izdevīgās sadarbības noteikumiem firma «Smelt» sāk celt sēklas kartupeļu glabātavu. Paredzēts uzbūvēt arī slimnīcas kompleksu agrofirma darbiniekiem un viņu ģimeņu locekļiem.

ATTEĻĀ: jaunais grillbārs picērija «Ādaži». (LATINFORM) V. SEMJONOVA foto

MĒS — INTERNACIONĀLISTI

Dzimtās zemes dabu un vēsturi iepazīstot

Mūsu novada pagātne ir bagāta ar vēsturiskiem notikumiem. Te dzīvojuši un radījuši daudzi izcili cilvēki. Pirmās krievu revolūcijas notikumi, cīņa par padomju varas nodibināšanu Baltijas republikās, pagrīdes gadi, cīnoties pret tautai naidīgiem režīmiem, Lielā Tēvijas kara dienas — tam visam ir liela nozīme idejiski politiskās audzināšanas darbā skolā. Tāpēc svarīgs tā virziens ir pārgājieni un ekskursijas pa dzimto novadu. Vispiemērotākais gada laiks tam ir pavasaris.

Vairums ekskursiju notikušas pa mūsu republiku. Daudzi jaunāko klašu skolēni šopavasār pabija latviešu Tautas dzejnieka Raiņa muzejā Jasmuižā.

4. — 5. klašu skolēniem saistošs bija maršruts pa Latgali: Daugavpils — Krāslava — Sauleskalns. Turp devās 4. b, 4. c, 4. d un 5. b klašu kolektīvi.

Dzimtenes daba, tautas ticējumi un legendas. Lielā Tēvijas kara notikumi un vēl daudz kas cits. Aizraujoši stāstījumi par lidoņiem, kuri 1941. gadā lidoja bombardēt Berlīni, par notikumiem, kas saistīti ar dzimta novada atbrīvošanu 1944. gadā.

Ekskursiju vadītāji stāstīja arī par iedzīvotāju neseno cīņu

pret bezjēdzīgo Daugavpils HES celtniecību. Lielākā Latvijas upe Daugava šobrīd piesārņota tiktāl, ka Daugavpili stingri aizliegts peldēties. Par ko gan pārvērstos upe, ja tiktu izveidota vēl viena ūdenskrātuve? Gīdu stāstījumos netika aizmirsti arī mūsdienu sasniegumi.

Vairākas ekskursijas notikušas uz republikas galvaspilsētu Rīgu. Mūsu skolēnu visvairāk apmeklēja ir mākslas un dabas muzeji. Tos apskatīja 5. b, 2. klašu un citi kolektīvi.

Vecāko klašu skolēni iepazīs ar brālīgo republiku kultūras un vēstures pieminekļiem, interesantiem dabas objektiem. Piemēram, Kauņu apmeklēja 7. b, 8. a un 7. a klase, bet deviņto klašu audzēkņi pabija Igaunijā — Tallinā un Tartu.

Mūsu skolēni ir devušies daudzos ceļojumos pa dzimto rajonu. Piemēram, 19. maijā 2. — 3. klases gāja pārgājienā «Zaļā vasara». Pionieru klasēm šai pašā dienā bija organizēta militārizētā sporta spēle «Kāvi», kas noslēdzās ar divu kilometru pārgājienu.

V. ROJENKO,
Preiļu 2. vidusskolas ārpus-
skolas darba organizators

Vasara Latgalē.

K. GAILUMA fotoetide

Atgriezoties pie publicētā KĻŪDAS CENA

Par neprecizitātēm avīzē

un profesionālo ētiku

CILVĒKAM — vienai, kur viņš strādā — savs darbs ir jāveic profesionāli. Zināšanu trūkums, nemākulība, nekompetence ir tie negatīvie faktori, kuru dēļ rodas brāķis ražošanā, tiek zaudēti miljoniem rubļu un sabojāts ļaudīm garastāvoklis. Slikti pašūts apģērbs, pa roku galam remontēts dzīvoklis, kā saka, kaut kā kopā sakrauts automobilis — tas viss musos rada sašutumu par cilvēku negodprātīgu strādāšanu.

Taču ir profesijas, kurās absolūti nav ciešams diletantisms, proti — pavirša un virspusīga darbošanās bez speciālām zināšanām, prasmes, sagatavotības. Šīs profesijas — ārsts, skolotājs, tiesnesis, žurnālists... Nav vajadzības skaidrot, cik smagas sekas var būt tiesneša kļūda vai ārsta nepareizi noteiktai diagnozei. Kādu nākotnes pilsoni spēj izaudzint skolotājs, kurš iegrimis slinkumā un nevēlība? Un — cik neizciešami sāpīgi ievaino neapdomāts vārds! Ipaši jau, ja tas sacīts visai sabiedrībai, izmantojot avīzes lappuses.

«No kļūdām mācās». «No kļūdām neviens nav pasargāts». «nekļūdās tas, kurš neko nedara» — šajos visiem ļoti zināmajos izteicienos, protams, ir sava doma. Un tomēr: pamēģināsim noskaidrot, kā kļūdas rodas, kāpēc tās rodas? Ja kļūdas rodas, ejot vēl neizzinātus ceļus zinātnē, veicot kaut kādus eksperimentus, tad šādas kļūdas ir saprotamas un pat neizbēgamas. Ja kļūdās cilvēks, kurš patiesi grib kaut ko labu izdarīt, bet kura nostādne un metodes ir aplamas, tad kļūdišanās varam izskaidrot. Jāpiebilst, ka tikko pieminētās kļūdas ir cilvēka aktivitātes dabisks izpaudums. Bet, ja kļūdas cēlonis vai cēloņi ir nolaidība, paviršība, nevēlēšanās iedziļināties konkrētā jautājumā, lai to izgaismotu pēc būtības, ja kļūdu rada neobjektivitāte, tad šāda kļūdišanās nav piedodama.

Laikrakstā iekļuvušās kļūdas bieži vien sauc par neprecizitātēm. Taču lietas būtību tas nemaina — lasītāju reakcija tik un tā ir negatīva. Sajā nozīmē visumā raksturīga ir publikācija «Vārda svars» («Ļeņina Karogs», Nr. 61, 1988. gada 25. maijā). Pēc minētā laikraksta numura iznākšanas redakcijai protestu izteica Līvānu zonālās slimnīcas ārstes Z. Troškova un V. Nevzorova. Raksta autore L. Kuzmina, stāstot par to, ka daļa slimnīcā strādājošo nepiekrita lēmumam par V. Sosedova iecelšanu galvenā ārsta amatā, nosaukusi tikai šo divu dakteru uzvārdus. Žurnāliste pie tam vēl uzskata, ka šī opozīcija radusies tikai tāpēc, lai aizstāvētu savas personīgās intereses. Tātad — kaitējot kopējam darbam. Par

ieņemtu tiek minēti arī seni aizvainojumi: lūk, V. Nevzorova galvenais ārsts kādreiz aizliedzis strādāt papildus darbu, bet Z. Troškova saņēmusi sodus.

V. Nevzorova laikraksta redakcijai raksta: «Pieprasu šajā lietā vienreiz ieviest skaidrību un sodīt Kuzminu — par faktu tendenciozu sagrozīšanu. Gaidām žurnālistes atvairinošanos avīzes slejās.»

«Lūzdu paskaidrot, kāpēc tika gatavots šis materiāls? Kas L. Kuzminai deva rakstā izmantotās ziņas?» — tā savā vēstulē raksta Z. Troškova.

Fakti ir stūrgalvīgi, tos noliegt nevar. Taču svarīgi ir tas, kā vienu vai otru faktu izskaidro, kā par faktu informē. No konteksta izrauts, kā saka, kails fakts (lai cik arī iespaidīgs tas nebūtu) nevar būt par pamatu situācijas novērtēšanai kopumā, viens fakts nekādi nevar būt pamats secinājumiem. Jā, dakterei Nevzorovai patiešām tika liegts strādāt papildus darba vietā. Taču — vai žurnāliste vispār vajadzēja par šo gadījumu ierunāties, ja tas notika sen — 1981. gadā? Faktu sagrozīšanās, protams, te nav, bet tendencioza pieeja faktu vākšanai ir acīmredzama.

Jātiek skaidrībā arī par ārstes rentgenoloģes Z. Troškovas sodīšanu. Rakstā sacīts, ka viens sods uzlikts par to, ka ārste atteikusies palīdzēt cietušajam; nav izdarījusi rentgenuzņēmumus, aizbildinoties, ka neprot to darīt. Vēstulē redakcijai Z. Troškova precizē: «Rentgenuzņēmuma izdarīšana ir laboranta pienākums nevis ārsta. Šis process nav medicīniskās palīdzības sniegšanas metode, bet tikai procedūra, kas palīdz noteikt diagnozi.»

Cietušais P. Līvānu slimnīcas uzņemšanas nodaļā tika ievests pulksten 23.00 — viņam bija kreisās rokas trauma. Radās aizdomas par locītavas iekšēju lūzumu. Lai diagnozi precizētu, bija jāizdara rentgenuzņēmums. Laborante atteicās naktī strādāt — esot slikti pašajūta. Ārste rentgenoloģe Troškova — iepriekš minētā iemesla dēļ. Cietušo nācās vest uz Preiļiem.

Galvenais ārsts V. Sosedovs laborantiem ar pavēli izteica stingro rājienu — par to, ka medicīnas darbinieki nebija izpildījuši savu profesionālo pienākumu. Sajā pašā pavēlē bija informēts, ka rentgena kabineta vadītāja Z. Troškova tiks sodīta tad, kad būs saņemta medicīnas darbinieku arodbiedrības rajona komitejas piekrišana (Z. Troškova bija šīs rajona komitejas locekle).

Galū galā ārste netika sodīta. Kāpēc? Tā jau ir cita saruna. Bet — vai žurnāliste šo faktu zināja? Nevarēja nezīnāt, jo viņas rīcībā bija pieminētas pavē-

les kopija. Tātad, ja būtu bijusi vēlēšanās, varēja noskaidrot, ar ko viss beidzās. Attaisnoties ar neinformētību šinī gadījumā nevar. Žurnālistam problēma ir jāizpēta pilnībā, tas jādara ar profesionālu ieinteresētību un absolūti objektīvi. Un, bez šaubām, atmetot sānīs savas simpātijas vai antipātijas (ja tādas tomēr rodas).

Konkrētajā gadījumā L. Kuzmina pieļāvis neprecizitāti — sauksim to tā, lemesls sodīšanai taču bija. Pēc mūsu domām — visai pamatots.

Bet Z. Troškova šim vērtējumam nepiekrīt. Sarunā, kura notika V. Sosedova klātbūtnē, viņa apgalvoja, ka ārstam rentgenologam nav jāprot izgatavot šos rentgenuzņēmumus. Divaini izlikās arī ārstes vārdi, ka, lūk, šim pilsonim P. nekas tāds briesmīgs neesot bijis, būtu varējis paciesties līdz rītam. Piezvanījām uz Rīgu — republikas galvenajam rentgenologam Jevģēnijam Nemiro. Viņš paskaidroja, ka ārstam rentgenologam patiešām nav jāizgatavo rentgenuzņēmumi. Taču nepieciešamības gadījumā viņam tomēr jā ir jādara, tātad — jāprot šis darbs. Sacīto pierāda gadījums ar cietušo P.

Ar ārstu Z. Troškovu mūsu domas nesaskanēja vēl vienā jautājumā: daktere uzskata, ka atteikšanās izdarīt rentgenuzņēmumu nevar novērtēt kā atteikšanos palīdzēt cietušajam. Tās, lūk, esot divas dažādas lietas. Rentgenuzņēmums — tikai palīgprocedūra, lai noteiktu diagnozi. Šim spriedumam tomēr nepiekritīsim. Vispirms jau to daudzo cilvēku vārdā, kuriem medicīniskās terminoloģijas smalkumi nav zināmi. Šie cilvēki ārstiem uzticas un no ārstiem gaida darbošanos. Ikdzjutību, pat brīnumu. Un izdarīt visu iespējamo — tas ir katra ārsta svēts pienākums.

Ir jēdziens: profesionālā ētika. Tās likumiem jāpakļaujas jebkuram, kam ir saskare ar mē trauslu, viegli ievainojamu materiālu, kāds ir cilvēks. Tikko sacītais vienlīdz attiecināms gan uz ārstiem, gan uz žurnālistiem. Ļoti iespējams, ka uz žurnālistiem — pat lielākā mērā.

Savaldība un nosvērtība, patiesgums un precīza argumentācija, vārda taupīga un pārdomāta lietošana, visu cilvēku (arī kritizējamā) cienīšana — tās visas ir žurnālista ētikas neatņemamas sastāvdaļas.

Un pēdējais. Mēs pajautājām V. Sosedovam: vai tad bija kāda vajadzība, turklāt — nezin kādu nolūku dēļ, avīzes lappusēs ārstu vārdus izskandināt pa visu rajonu? Kam no tā visa kāds labums? Atbildēs vietā galvenais ārsts tikai pašūpoja galvu: nē..., nevienam...

N. ROMANOVICA

Cīņa pret narkomāniju

Latvijas PSR Iekšlietu ministrijas darbinieki savākuši vairāk nekā 500 viltotu recepšu, kas izrakstītas medikamentiem, kuru saturā ir narkotiskās vielas. Salīdzinot rakstus, izdodas atrast narkomānus, kuri kārtējās apreibināšanās devas meklējumus nereti pastrādā noziegumus.

«Recepšu viltošana parasti ir tikai pirmais solis uz nopietnākiem noziegumiem, kas tiek izdarīti narkotiskā reibuma stāvoklī», sarunā ar LATINFORM korespondentu teica Latvijas PSR Iekšlietu ministra vietnieks Jurijs Astahovs. «Aizvadītajā gadā narkomāni Latvijā izdarījuši vairāk nekā 300 noziegumus. Arī katrā šī gada mēnesī viņu kontā ir gandrīz divdesmit zādzības, aplaupī-

šanas, slepkavības vai izvarošanas. Aptuveni pirms trijiem gadiem, kad mūsu valsti sākās demokrāzācijas un atklātuma process, isti vērienīgi izvērsās arī cīņa pret «balto nāvi».

Kā atzīmēja ministra vietnieks, patiecoties milicijas aktīvajam operatīvajam darbam, jau 1986. gadā tika aizšķērsoti ceļi, pa kuriem narkotiskās vielas tika ievestas Latvijā no Vidusāzijas un citiem mūsu zemes dienvidu rajoniem. Taču tagad prāvu daļu republikā patērēto apreibinošo vielu sākuši izgatavot uz vietas no eļļas magonēm. Tāpēc tika pieņemts speciāls lēmums, kas aizliedz šīs kultūras audzēšanu. Par pirmo likuma pārka-pumu jāmaksā soda nauda, bet par atkārtotu šī likuma pārkāpšanu draud brīvības atņemšana.

TASS — LATINFORM

Kolhozā „Nākotne“ pašiem sava estrāde

Jā, kolhoza «Nākotne» ļaudim tagad ir sava estrāde. Ne jau diez cik liela un diža, toties omulīga un pašu rokām celta gan.

Nesen kādā vakarā, kad darbi bija apdarīti un salūkota svētdienīgāka kārtā, kuplā skaitā lieli un mazie kolhoza iedzīvotāji pulcējās Sūtru parkā uz jaunās estrādes atklāšanu un iedančošanu.

Kas vairs saskaitīs un atcerēsies, cik reizes šo triju gadu laikā «talkots» — cirsts, ēvelēts, naglots un mūrēts, ceļš taisīts un mežinš, kuru tagad sauc par parku, tīrīts un kopts. Ne velti, rieta saulei cauri agrāk aizaugušajiem kokiem iespīdot sejas, ļaudim bija ko brīnīties: «Redz, kā iztīrījuši...!» Jā gan, darba ieguldīts daudz. Taču laika gaitā šis tas vēl tikšot pilnveidots un uzlabots.

Estrādes projekta autori ir kolhoza priekšsēdētāja vietnieks P. Spūlis un celtnieku brigādes brigadieris K. Gribuška. Realizētāji — visi entuziasti, kas šinī — estrādes «iesvētīšanas» — vakarā arīdzan pelnījuši patēlcību.

Simbolisko estrādes atlēgu sagādā kolhoza valdes priekšsēdētājs R. Borovskis. Viņš gan teicās, ka «neslēgšot jau mežu ciet», taču beigās visi nolēma, ka «jāslēdz» gan — dabas piesārņotājiem un citu darba postītājiem.

Toties allaž atvērta estrāde būs svētkiem, visiem tiem, kas

draugos ar dziesmu un deju. To apliecinot, kā jau Līgo svētku priekšvakarā, mastā tika uzvilkt liels ozolzarū vainags, un uz jaunās estrādes grīdas pirmos deju rakstus veidoja Rauniešu un Jersikas jauniešu deju kolektīvi. Tas, ka šie ir īsti jauniešu kolektīvi, bija nomanāms ne vien pēc vieglā dejas soļa un jautrības, bet arī pēc tā, cik mierīgi viņi uztvēra «sadzīves neērtības». Proti, estrāde jau ir gan, taču «gērbtuves» jauniešiem labu labās — tepat... mežinā. Skat, pa labi uz egles sakārti svārkā, pa kreisi — uz zariem vainadzīni, zem krūma — krosenes... Un, lūk, ik pēc īsa brīža jaunus tērpus uz skatuves iznāca braši tautu dēli un tautu meitas: lai izdejojtu kārtējo deju, radītu visos svētku noskaņus.

Svētki bija divkārti, jo estrādes atklāšanas reizē tika sumināti čaklākie sejas laika darītāji. Kaut arī bez galvenā agronoma, sēja kolhozā aizvadīta godam. Tas — agronomu N. Rībules un L. Stikānes, iecirkņu priekšnieku V. Kursītes un H. Vaivodes, ikviena darbu vadītāja un darītāja nopelns. Par to šai svētku reizē — ziedi un balvas.

Svētki to vakar laikam gan bija pat trīskārši, jo apsveikti tika arī dienā notikušās kolhoza «Nākotne» pirmās vjeglātētikas spartakiādes uzvarētāji, veiksmīgākie sportotāji. Visiem bija jābrīnās, ka pašu kaimiņš izrādījies tik meistarīgs futbolists, bet darbabiedrene — kolhoza labākā tāllēcēja... Spartakiādes programmā bija iekļautas arī tādas disciplīnas kā aršana un zīmēšana uz asfalta. Arī te savi uzvarētāji. Un, protams, īsts kristāla ceļojošais kausis uzvarētāju komandai.

Tā, kopīgi runājoties, apsveicot, koncertējot un vienam par otru priecājoties, nemanot satumsa. Putni visapkārt vītroja uz nebēdu, brīžiem skaļumā pārspējot runātājus. Toties, kad spēlēt sāka Zundānu lauku kapela, kājas pašas sāka takti līdzī cīlāties, un uz pirmo dancotāju pāri nebija ilgi jāgaida. Iedančošana bija sākusies, un kolhoza estrāde godam atklāta!

S. JOKSTE

ATTELĀ: estrādes deju grīdu iemēģina Rauniešu jauniešu deju kolektīvs.

J. SILICKA foto

Mūsu zemē valsts apdrošināšana kalpo ekonomikas nostiprināšanai un darbaļaužu materiālās labklājības celšanai.

Par apdrošināšanas ekonomisko efektivitāti liecina atlīdzības izmaksas. Tikai 1987. gadā vien Preiļu rajona iedzīvotājiem izmaksāta apdrošināšanas atlīdzība par bojā gājušo (bojāto) vai arī nozagto mantu — ēkām, mājas mantu, dzīvniekiem un personiskajiem transporta līdzekļiem — kopsummā vairāk nekā 302 tūkstoši rubļu. Apdrošināšanas atlīdzības izmaksa izdarīta pavisam 968 gadījumos.

Viens no populārākajiem pilsoņu mantas apdrošināšanas veidiem ir transporta līdzekļu apdrošināšana. Rajonā 70 procenti automobiļu īpašnieku ir apdrošinājuši savus braucamos.

Nemot vērā apdrošināšanas aktualitāti, šoreiz nedaudz sīkāk tieši par šo apdrošināšanas veidu.

Pašreiz spēkā ir divi paralēli apdrošināšanas noteikumi. Transporta līdzekļu apdrošināšanas noteikumi paredz, ka apdrošina tikai attiecīgos transporta līdzekļus — automobiļus (ar rūpnīciski izgatavotām piekabēm), motociklus, motorollerus, motoratus, snieggājējus (aerokampanas), mopēdus ar dzinēja darba tilpumu, kas nav mazāks par 49,8 kubikcentimetriem. Tāpat var apdrošināt arī ūdens transportlīdzekļus: airu, buru un motorlaivas, kuterus un jahtas. Apdrošina arī dārza mazgabarīta traktoros. Minētos transporta līdzekļus apdrošina to bojā ejas (bojājuma) gadījumam, kas var rasties avārijas, ugunsgrēka, citu stihisku postu rezultātā, kā arī to nozagšanas vai bojājuma gadījumam, kas saistīts ar nozagšanu (nelikumīgu aizbraukšanu).

Apdrošināšanas līgumu noslēdz uz laiku no 2 līdz 11 mēnešiem vai uz 1 gadu. Apdrošinājuma summu izvēlas (nosaka) transporta līdzekļa īpašnieks vai pilnvarota persona, ar kuru noslēdz apdrošināšanas līgumu. Taču apdrošinājuma summa nedrīkst pārsniegt transporta līdzekļa vērtību, rēķinot pēc valsts mazumtirdzniecības cenām (ņemot vērā nolietošanos).

Palīdzība nelaimē

Otri — automobiļa vadītāja un bagāžas kombinētās apdrošināšanas noteikumi. Sie noteikumi paredz, ka automobili apdrošina tikai tā pilnā faktiskajā vērtībā (apdrošinājuma summu automobiļa īpašnieks nevar noteikt). Apdrošināšanas līgumu noslēdz tikai uz 1 gadu. Turklāt — pie šāda līguma reizē ar automobili skaitās apdrošināts arī tā vadītājs, tas ir, jebkura persona, kas vada attiecīgo automobili (izņemot prettiesisku vadīšanu) un apdrošinājumaņēmējs, respektīvi persona, kura apdrošinājusi automobili. Tāpat apdrošināta būs arī bagāža, kas atrodas automobiļā (piekabē) vai piestiprināta uz tā bagāžniekā — dažādi kultūras, sadzīves un saimnieciskās nozīmes priekšmeti un personīgās mantas, kā arī automobiļa papildu iekārta un oīederumi, kas neietilpst tā komplektā (auto radioaparāts, magnetofons, sēdekļu pārvalki u. c.).

Pēc automobiļa kombinētās apdrošināšanas noteikumiem ievērojami ir paplašināts valsts apdrošināšanas iestāžu atbildības apjoms. Tiek atlīdzināti zaudējumi par jebkuru automobili nodarītu bojājumu, tai skaitā par automobiļa atsevišķu daļu, de-

taļu un piederumu vai bagāžas nozagšanu, par automobiliem stāvvietā huligānu sabojātu virsbūvi, sagrieztām riepām, sasiestiem vai nozagtiem stikliem, rītniem utt.

Kā zināms, pēc transporta līdzekļu apdrošināšanas noteikumiem šādus zaudējumus neatlīdzina.

Jāpiebilst, ka automobiļa kombinētās apdrošināšanas līgumu noslēgšanu izdara divos variantos — ar maksājuma samaksu pēc tarifa, kas ir divi procenti no automobiļa faktiskās vērtības, ja šie divi procenti šķiet

pārāk liela summa, var izvēlēties otru variantu — samaksāt vienu procentu no automobiļa faktiskās vērtības. Taču pie šī varianta zaudējumu, kas mazāks par 150 rubļiem (par automobili un bagāžu) valsts apdrošināšanas iestādes neatlīdzina.

Apdrošināšanas noteikumu un varianta izvēles tiesības ir personai, ar kuru noslēdz līgumu (īpašniekam vai pilnvarotai personai).

To, ka transporta līdzekļu apdrošināšana ir lietderīga un izdevīga, pamatošu ar dažiem piemēriem.

Juris Upenieks no Vārkavas ciema pērnā gada 28. jūlijā garāžā remontēja savu automobili M-412. Veicot elektrometināšanas darbus, tika pārkāpti ugunsdrošības noteikumi. Automobīlis aizdegās. Sadega arī automobiļa radioaparāts un sēdekļu pārvalki. Tā kā auto īpašnieks bija noslēdzis automobiļa kombinētās apdrošināšanas līgumu, tad viņam tika izmaksāta apdrošināšanas atlīdzība ne tikai par automobili, bet arī par tā papildu iekārtu — bagāžu (kopējā summa 2944,32 rubļi).

Gadās arī tā. Pa ceļu Preiļi Aglona pērnā gada 25. jūlijā

Bērības svētki

Atzīmējot Starptautisko bērnu aizsardzības dienu, Preiļos par tradīciju kļuvis Bērības svētki. Jau vairākus gadus pēc kārtas mazos preiļiešus iepriecina Latvijas PSR Leļļu teātra akte (ler) un estrādes dziedātāji.

Sogad 5. jūnijā četrdesmit piecus mazos gaviņņiekus rajona kultūras namā sagaidīja Leļļu teātra aktrise Astrīda Pērkone un iemīļotie estrādes dziedātāji Nora Bumbiere un Ojārs Grinbergs. Mazuļi bija sajūsmā par Astrīdas Pērkones lellēm un viņas teiktajiem vēlējumiem. Visiem patika Noras Bumbieres un Ojāra Grinberga sniegums.

Svētki turpinājās parkā. Sēta bija spēles, atrakcijas, laimes aka, koncerts, diskotēka un pat vizināšanās ar zirgu.

Gleznu izstāde

Rajona kultūras namā atvērta Vitolda Svirskā gleznu izstāde. Rīgā dzīvojošajam māksliniekam tuva dzimtā Latgale. Tāpēc arī starp pēdējo gadu darbiem skatāmas gleznas «Latgale» un «Latgales ainava».

Šī ainavu izstāde ir preiļiešu otrā tikšanās ar Vitoldu Svirski.

V. RADIS

Guva daudz

Uz sezonas noslēguma semināru pulcējās rajona kultūras darbinieki. Tajā piedalījās arī skolnieces, kuras šogad apguva pirmās klubu darba iemaņas.

Par to, kā veidot kultūras pasākumu scenārijus, stāstīja Latvijas radio galvenais režisors Andrejs Migla.

Dzīli ieinteresēta veidojās klātesošo saruna ar Preiļu siera rūpnīcas dārzniecības vadītāju

agrā rītā ar savu automobili VAZ-2105 brauca preiļiešus Vladislavs Ruskulis. Ceļā automobiļa vadītājs aizmīga, iebrauca grāvi, un automobīlis apgāzās. Avārijas rezultātā automobili bija nodarīti ievērojami bojājumi. Saskaņā ar noslēgto apdrošināšanas līgumu zaudējumu (1120,65 rubļi) atlīdzināja valsts apdrošināšanas inspekcija.

Neretī automobiļi braucot arī sadeg. Pagājušā gada 24. jūnijā pa ceļu Līvāni — Preiļi ar Vladislavu Soldrim piederušo automobili M-2140 brauca Andris Soldris Pēkšņi no tehniskā ne-

Evaldu Daukštu par kultūras iestāžu apzaimošanas problēmām, par puķu vietu un nozīmi telpās.

Latvijas PSR Vēstures muzeja etnogrāfijas nodaļas vadītāja Velta Rozenberga stāstīja par latviešu tautas tērpiem, to detaļām un valkāšanu. Priekšlasījumu lektore ilustrēja ar krāsainajiem diapozitīviem.

V. ROMANOVSKIS

Līdz 1989. gada vasarai...

Izskanējis republikas zēnu korus 4. salidojums Cēsis. Uz trīs gaisām, daudzskanīgām un krāsainām dienām tas bija pulcējies vairāk nekā 2100 zēnu ar skandināvu balsīm, tai skaitā arī ap 100 dalībnieku no Līvānu pilsētas vidusskolām. Īpaši atzīmējams abu vidusskolu diriģentu veikums. Katrīnas Podopriņģorovas vadītais 2. vidusskolas zēnu koris skatē izcīnīja otrās pakāpes laureāta diplomu. Tālīt aiz uzvarētājiem ir arī Ilonas Balaško vadītais koris — viņiem 4. vieta.

Zēniem ilgi paliks atmiņā uzstāšanās grupās (pa novadiem), dziedāšana senatnīgajā Straupē, sarunas ar literārajiem varoņiem — Karlsonu un Kenci. Spilgtas bija tikšanās ar Imantu Kokaru, Gunāru Ordeļovski, Jāni Erenštreitu, Jāni Brantu, prieks bija dziedāt viņu vadībā, kā arī koncertēt kopā ar operas solistu Jāni Sproģi.

Svētki deva iedvesmu vēl sparīgāk gatavoties nākamajiem republikas skolu jaunatnes Dziesmu un deju svētkiem, kuri paredzēti 1989. gada vasarā.

M. VOLKOVA,

rajona izpildkomitejas tautas izglītības nodaļas metodiskā kabineta vadītāja

Transporta līdzekļu apdrošināšanas nosacījumi sistemātiski tiek pilnveidoti, tie pilsoņiem kļūst vēl izdevīgāki un pieņemamāki.

Ar šā gada 1. janvāri noteikta jauna kārtība nolietošanas atskaitījuma apmēra noteikšanā. Agrāk nolietošanos galvenokārt noteica, ņemot vērā attiecīgas transporta līdzekļa nobraukumu, bet tagad nolietošanos atskaitījumu nosaka pēc attiecīgas tabulas tikai pēc ekspluatācijas laika — sākot ar transporta līdzekļa izlaides gadu. Taču, ja automobiliem tā ekspluatācijas laikā nomainīta virsbūve, tad nolietošanas atskaitījuma apmērs var tikt samazināts līdz 50 procentiem. Tas nedrīkst būt mazāks par 20 procentiem.

Jāpiebilst, ka nolietošanas atskaitījuma apmērs par attiecīgajiem ekspluatācijas gadiem ir ievērojami mazāks nekā bija agrāk.

Nolūkā, lai transporta līdzekļu īpašniekiem nodrošinātu vēl pilnīgāku zaudējumu atlīdzināšanu, ar šā gada 1. maiju vairs netiek samazināta avārijā (vai citā) nelaimē bojā gājušo transporta līdzekļu daļu, detaļu un piederumu vērtība par apdrošināšanas apliecībā uzrādīto transporta līdzekļa nolietošanas atskaitījuma apmēru šādos gadījumos: ja automobiļa kombinētās apdrošināšanas līgums noslēgts ar maksājumu samaksu pēc tarifa divi procenti; ja transporta līdzeklis apdrošināts pēc transporta līdzekļu apdrošināšanas noteikumiem uz 1 gadu par tā pilnu faktisko vērtību, tas ir, apdrošināts par visu summu.

Šķiet lietderīgi atgādināt, ka apdrošināšanas atlīdzība netiek izmaksāta, ja zaudējums radies sakarā ar to, ka transporta līdzeklis vadīts reibuma stāvoklī vai bez attiecīgas apliecības par tiesībām to vadīt.

Nobeigumā jāpiebilst, ka par transporta līdzekļa avāriju, nozagšanu vai citu negadījumu nekavējoši jāpaziņo valsts autoinspekcijai vai milīcijai. Visos gadījumos diennakts laikā rakstiski jāpaziņo arī valsts apdrošināšanas inspekcijai.

A. KODOLS,

Latvijas PSR Galvenās valsts apdrošināšanas pārvaldes nodaļas priekšnieks

KĀ SAGLABĀJAM SOCIĀLISTISKO ĪPAŠUMU

Neciešama nolaidība

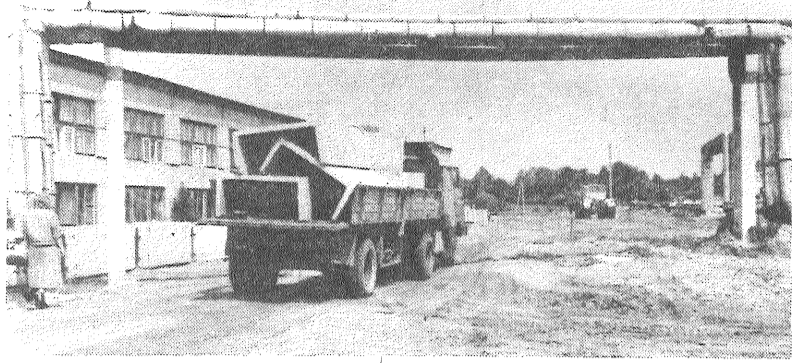
Arpusresoru apsardzes nodaļas darbinieki nesē aizturēja «Lauktechnikas» rajona apvienības galdnieku Jāni Kotānu, kurš no uzņēmuma teritorijas ar personīgo automašīnu centās izvest logu rāmjus 137 rubļu vērtībā. Varētu minēt arī citus faktus, kas liecina par bezsaimniecisku attieksmi pret sociālistisko īpašumu. «Lauktechnika», protams, ir bagāta organizācija: ar kokmateriāliem, metālu, rezerves detaļām, benzīnu utt. Apvienībā ir labi meistari, kuri var izvirpot, sametināt, samelstarot, izgatavot ne tikai logu rāmjus. Un ne jau ražošanas vajadzībām vien. Izejmateriāls taču mēģinās pa roku galam.

Bez galvenās caurlaižu telpas un vārtiem, caur kuriem brauc transports, nāk un iet strādnieki, izrādās, ir vēl divi apvedceļi. Bet gājēju taciņas nemaz nesaskaitīt. Lūk, tāpēc ārpusresoru apsardzes nodaļas darbinieki apvienības administrācijai izsaka nopietnas pretenzijas. Pārvaldniekam S. Nesterenokam adresēti vairāki ziņojumi, kuros norādīts, ka gan apvienības, gan arī personiskais transports brīvi kursē pa teritoriju. Daži automašīnisti iebrauc pa tā dēvēto apvedceļu, kas atrodas līdzās «Agrokimijai». Citi savukārt izmanto iespēju izbraukt gar apmaiņas punktu. Ir arī tādi (bez attiecīgiem dokumentiem), kuri mēģina tikt garām caurlaižu telpai, garās runās nemaz neielaidzami. Viniem (piemēram, automašīnu LTA 93-18 LTZ 05-78 šoferiem) esot atļaujta vaļsts mašīnu turēt mājās.

Pēc plkst. 17.00, kad darba laiks beidzas, apvienības teritorija atgādina tirgus laukumu. Jo daļa strādnieku bezmērķīgi kļūst apkārtnē, dodas mājās pa iemītajām taciņām, nevis garām caurlaižu telpai. Arī tas — sava veida «tradīcija».

Un vēl — caurlaides barjera salauzta un sastutēta ar koka šķīlām. Tā nebūt nav šķērslis izbraukšanai vai autotransporta aizturēšanai, lai pārbaudītu dokumentus. Ziņojumā pārvaldniekam ārpusresoru apsardzes nodaļas brigādiere A. Abramova atzīmē, ka apsardze neuzņemas atbildību par autotransporta drošību, jo tam nav radīti attiecīgi priekšnoteikumi. Apvienības teritorija nav pietiekami apgaismota, nozogota.

Pat vairāk. Pērnā gada jūnijā administrācija saņēma rajona prokurora vēstuli, kurā šajā sakarībā viņš izteica nopietnas pretenzijas. Proti — apvienībā maz domā par valsts īpašuma saglabāšanu. Situators lūdz administrāciju situāciju apspriest

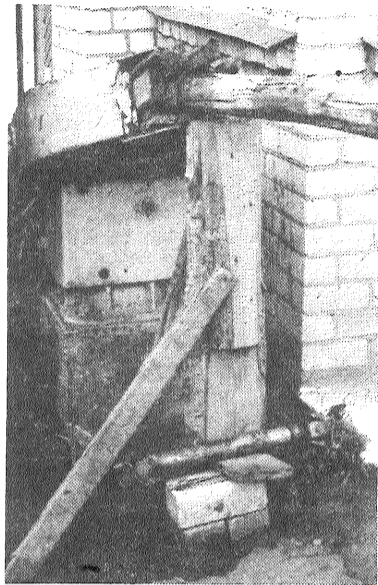

ATTELOS (no augšas):
— braukt uz caurlaižu telpu... Kāpēc? Ir taču citi ceļi un ceļņi;

— «unikāla» konstrukcija (no dažiem ķieģeļiem, dēļu atgriezumiem un citiem tamīdīgiem materiāliem veidotās caurlaižu barjeras fragments);

— tā «Lauktechnikā» uzglabā celtniecības materiālus.

J. ZANDES foto

ražošanas sanāksmē un trūkumus novērst.

Iespējams, kādā no ražošanas sanāksmēm arī runāja par nepieciešamību saudzēt valsts mantu. Tomēr stāvoklis nebūt nav uzlabojies. Kopš prokurora vēstules apritējis gads. Reida brigāde: ārpusresoru apsardzes nodaļas priekšnieks P. Ščerbakovs, inspektors J. Bogdanovs, rajona prokurora palīgs I. Petrova, partijas rajona komitejas instruktors A. Kovaļenko un redakcijas darbinieki par to nesēn uzskatā.

mi pārliecinājās

Zēl, ka apvienības administrācija pret sociālistiskā īpašuma saglabāšanu izturas tik pavisā. Un nav saprotams, kā šādu attieksmi savienot ar ekonomisko reformu, ar darbu saimnieciskā aprēķina apstākļos, kad taupība, racionāla saimniekošana, materiālu un izejvielu efektīva izmantošana iegūt sevišķu nozīmi.

A. VELDRE

Redaktors P. PIZELIS

Aicina mācīties

OGRES

MEZA TEHNĪKUMS

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1988. — 1989. mācību gadam dienas nodaļā — ar astoņgadīgās skolas izglītību mācību ilgums ir 3 gadi 6 mēneši.

Mežsaimniecības specialitātē. Mežsaimniecības un mežrūpniecības mašīnu un mehāniku specialitātē.

Meža izstrādes tehnoloģijas specialitātē uzņem bez iestājpārbaudījumiem.

Vidusskolu beigušos uzņem II kursā.

Nekļātenes nodaļā mežsaimniecības specialitātē uzņem ar vidusskolas izglītību. Mācību ilgums 2 gadi 6 mēneši.

Iestājpārbaudījumi mežsaimniecības specialitātē un mežrūpniecības un mežrūpniecības mašīnu un mehāniku specialitātē notiks no 1. līdz 9. jūlijam šādos priekšmetos:

personām ar astoņgadīgās skolas izglītību: matemātikā (mutvārdos) un latviešu valodā — diktāts (konsultācijas notiks no 1. līdz 4. jūlijam).

personām ar vidusskolas izglītību eksāmeni notiks no 15. līdz 20. augustam: ķīmijā (mutvārdos) un latviešu valodā — sace-

rējums (konsultācijas no 10 līdz 13. augustam).

Personas, kurām skolas atestāta ir tikai «4» un «5» uzņem bez iestājpārbaudījumiem.

Pieteikumi mežsaimniecības, mežrūpniecības un mežrūpniecības mašīnu un mehāniku mehāniku specialitātē iesniedzami līdz 30. jūnijam, tehnoloģiju specialitātē — līdz 11. jūlijam, leskalīšanas specialitātē — 12. jūlijam.

Jāiesniedz šādi dokumenti: iesniegums, izglītības apliecība (oriģināls), 4 fotokartītes (3x4 cm), izziņa par veselības stāvokli — forma Nr. 086/y,

no uzņēmuma komandētiem — noteiktas formas norīkojums, nekļātenes nodaļā — izraksts no darba grāmatīņas.

Pase vai dzimšanas apliecība jāuzrāda uzņemšanas komisijai, iesniedzot dokumentus.

Uzņemšanas komisija strādā katru dienu no plkst. 10.00 līdz 16.00 (izņemot svētdienas un pirmdienas).

Tehnikuma adrese: Ogres—3, 228300, Ogres meža tehnikums, (1,5 km no Ogres dzelzceļa stacijas). Telefons: 24254, 32924.

MALNAVAS SOVHOZTEHNĪKUMS

uzņem audzēkņus ar astoņgadīgo izglītību agronomijas, lauksaimniecības elektrifikācijas, lauksaimniecības mehanizācijas, lauksaimniecības uzņēmumu grāmatvedības specialitātēs.

Mācību ilgums: agronomijas specialitātē 3 gadi 7 mēneši, lauksaimniecības elektrifikācijas un lauksaimniecības mehanizācijas specialitātēs 3 gadi un 10 mēneši, lauksaimniecības uzņēmumu grāmatvedības specialitātē 2 gadi 10 mēneši.

Vidusskolu beigušos uzņem tikai otro kursu papildināšanai.

Tehnikumu beigušie iegūst: agronoma, tehniķa elektriķa, tehniķa mehāniķa vai grāmatveža kvalifikāciju

ar tiesībām iestāties augstskolā. Audzēkņi, kas sekmīgi mācās, saņem 30 rubļu stipendiju mēnesī, teicamnieki par 50 procentiem vairāk, bet tie, kuri mācās uz «labi» un «teicami», par 25 procentiem, bet no saimniecībām komandētie — par 30 procentiem lielāku stipendiju.

Tehnikumu ir kopmītne un krogalds. Visās specialitātēs uzņem bez iestājeksaņemtiem.

BEBRENES SOVHOZTEHNĪKUMS

uzņem audzēkņus bez iestāju eksāmeniem ar astoņgadīgās skolas un vidusskolas izglītību.

Mācību ilgums — 3 gadi 6 mēneši, ar vidusskolas izglītību — 2 gadi 6 mēneši. Mācības notiek latviešu un krievu valodā.

Tehnikumu beigušajiem piešķir kvalifikāciju veterinārfeldšeris, viņi arī iegūst tiesības strādāt par maksīgās apsēklošanas tehniķiem.

Audzēkņi, mācoties tehnikumā, var iegūt šofera un motocikla vadītāja tiesības. Tehnikumā ir kopmītne un krogalds.

Jāiesniedz šādi dokumenti: sovhoztehnikuma direktoram adresēts iesniegums pēc noteiktas formas.

RĒZEKNES 14. PROFESIONĀLI TEHNISKA VIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus 1988. — 1989. mācību gadam sekojošās specialitātēs:

automobiļu remontatēdznieki; galdnieki, namdari; krāsotāji, apmetēji; buldozera, skrēpera mašīnist;

Iestājoties tehnikumā, jāiesniedz šādi dokumenti:

— tehnikuma direktoram adresēts iesniegums (iesniegums veidlapa saņemama tehnikumā).

— dokuments par astoņgadīgās skolas vai vidusskolas izglītību (oriģināls).

— izziņa par veselības stāvokli (Nr. 086/y veidlapa).

— četras fotogrāfijas (3x4 cm),

— izraksts no darba grāmatīņas (ja ir praktiskā darba stāžs).

— norīkojums (ja mācīties komandē kolhozs, padomju saimniecība vai kāda cita iestādē, organizācijā, uzņēmumā).

Iestājoties jāuzrāda dzimšanas apliecība vai pase, karaklausības apliecība, ja persona pakļauta karadienestam, karadienestā jāsaukamā vecuma persona jāuzrāda izziņu no dzīves vietas.

Dokumentus pieņem no 1. jūnija līdz 30. jūnijam, vidusskolu beigušajiem — līdz 15. augustam.

Mācību sākums 1. septembrī. Satiksme: ar autobusu līdz Kārsavai, ar vilcienu līdz Malnavai vai Kārsavas stacijai. Ir pilsētas autobuss Kārsava — Malnava.

TEHNĪKUMA ADRESE: p. 228051, Ludzas rajons, p. Vitoli, Malnavas sovhoztehnikums, telefons 31274 vai 33106.

dokuments par izglītību (oriģināls).

— izziņa par veselības stāvokli (forma Nr. 086/y).

— četras fotokartītes (3x4 cm), izraksts no darba grāmatīņas par praktisko darba stāžu,

jāuzrāda dzimšanas apliecība vai pase,

raksturojums.

Dokumentus pieņem no 1. jūnija līdz 9. jūlijam astoņgadīgo skolu grupās un no 1. jūnija līdz 14. augustam — ar vidusskolas izglītību. Vērtē atestāta rādītājus (pēc atestāta viēdās atzīmes). Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju 30 rubļu mēnesī.

Adrese: p. n. Bebrene, Daugavpils rajons, Bebrene sovhoztehnikums.

Tālrunis: Bebrene — 64414.

MAINA 3 istabu dzīvokli ar labierīcībām pret 1 un 2 istabu dzīvokļiem Līvānos. Tālruni — 43815, 42216.

Līdzjūtības

Lai mātes mīlestība paliek dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku smelt.

(J. Sudrabkalns)

Kad vasaras ziedi klājas pār MĀMINAS kapu, esam kopā ar tevi, Monika Kivleniece.

Preiļu ciema folkloras ansamblis

Izsakām dziļu līdzjūtību Jurim Krumbānam ar ģimeni, izvadot MĀMIŅU, VECMĀMIŅU kapu kalnā.

Kaimiņi

Ir sāpes, ko nespējam dalīt uz pusēm.
Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu.

(O. Lisovska)

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem, STANISLAVU GULBINSKI smiltajā izvadot.

Oškalna kolhoza kolektīvs

Mežs klusē, klusē katra taka.
Kur ilgus gadus gāji, tēt.
Nu pienācis ir brīdis, ardievas kad sakām.

Un taka pēdējā uz kapu kalnu iet.

(J. Osmanis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Janīnai Vilcānei sakarā ar TEVA nāvi.

Preiļu sadzīves pakalpojumu kombināta administrācija un arodkomiteja

Valsts Liepājas teātra viesizrāde brīvā dabā
15. jūnijā plkst. 19.00
Preiļu estrādē

«SVEIKS»

— J. Hašeka romāna dramatisējums 3 daļās.

Režisors — V. Lūriņš.

Galvenajā lomā — LPSR Nopelniem bagātais skatuves mākslinieks J. Kuplais.

Bērniem līdz 16 gadiem skatīties nav ieteicams.

Biješu iepriekšpārdošana divas stundas pirms izrādes sākuma.

Klusa paliek lauku sēta.
Nesatīkt vairs tevi, tēt.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Antonīnai Soldānei sakarā ar TEVA nāvi.

Darba biedri

„LENINA KAROGS”

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgais sekretārs — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves un vēstulju nodaļas — 21996, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzina par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecības, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. 1 nos. iesniegloksne, Ofsetiespiedums.
Matiens 14284 eks. (latv. val. 10152 eks., krievu val. 4132 eks.).
Indekss 68169.

Pas. 1004.